THE HEDGEHOG

КОМАР

«ЗА ПРОТОРЕНИЙ» ЇЖАК

ДВОТИЖНЕВИК САТИРИ і ГУМОРУ

Ч.: 1 (16) МЮНХЕН, січень (перший зошит) 1948. Рік: III.

ІРОД ВЕЛЬМИ ЗАСМУТИВСЯ

diasporiana.org.ua

Різдвяне Послання

ЛЮДЯМ ДОБРОГО ГУМОРУ І НЕПРИМУШЕНОЇ ВОЛІ

Возлюблені Читачки і Читачі!

Чого хочете? Чи прийти до вас з києм, чи з любов'ю і духом лагідности?
2 Кор. 10. 2.

Приневолений жалюгідними проявами нашого негумористичного таборового життя, я, як міністр військових справ нашого нового найбільш надійного уряду переможної партії ПУД(зут), звертаюсь до вас, розкинених по джунґлях європейського пустару і непрорубних лісах Болівії і Параґваю, з оцим різдвяним словом, з оцим моїм коротким посланням.

Тривожні вістки, які впродовж трьох років вбивались Іродовими мечами в мою героїчну душу і немилосерно ранили моє національно-органічне серце та своїм блискучим бездум'ям примушували мене кликати словами св. апостола Павла: «Дякую Богові, що я ні одного з вас не христив» (Кор. 1. 14) — останньо, в світлих промінняхзавершеної блаженної імітації миру, остаточно замовкли.

Нарешті з кожним днем ми прозріваємо і консолідуємо свої несконсолідовані думки і почини і вже тепер розгублений діпіст не буде позичати в св. євангеліста Матея слів, щоб в патріотичнім гніві взивати: «Де мудрий? Де книжник? Де досліджувач віку цього» (Мат. 11, 25), а буде знати, що це є ЦПУЕ і які його компетенції. Чужинець тепер не зупиниться над нашими сварами і не повторить, здивований докраю, за св. апостолом Павлом: «Я на сором це вам говорю: Чи ж немає між вами ні одного мудрого, щоб він міг розсудить між братами своїми?» (Кор. 6, 5). Навіть закам'янілі в своїх явних гріхах дотеперішні політичні противники не будуть по-блюзнірському вимовляти: «Дивіться, браття, на ваших покликаних, що небагатохто мудрі по тілу, небагато-хто сильні, небагато-хто шляхетні» (Ів. 7, 18). Всі ми стаємось «пар інтер парес . . .»

Від полюсу до Антарктиди людство іде за Віфлеємською зорею свободи і права. У шуканні себе «юдеї жадають ознак, і греки пошукують мудрости» (Мт. 12, 38). О, як щиро прагну я в цю радісну святовечірню хвилину, щоб з Різдвом Христовим ми віднайшли свою здавна втрачену мудрість і скріпили нею свої розбурхані серця, свої жагучі пристрасті і охолодили нею невгасимі свої надії на надмірне боже милосердя — на масову еміґрацію до Канади і перспективи безтурботного життя на консерві, спорошкованім молоці та на воском хромованій шоколяді . . .

Вже три роки «Ми стали, як сміття, для світу, аж досі всім, як викидки» (Кор. 1, 13), але при спільній добрій волі, коли баран стане мудрим, а мудрий увійде в положення барана, світ — як говориться в поезії — покладеться нам до ніг, і згинуть наші вороженьки, як роса на сонці. «Переслідують нас, але ми не полишені; ми повалені, але не погублені» (Пс. 37, 24, 33).

Закінчуючи тих кілька слів батьківського піклування всіми вами, кличу до вас: «Очистьте стару розчину, щоб стати вам новим місивом» (Ів. 1, 29, Пет. 1, 19). Готуйте рівні шляхи під стопи рідної правди, щоб апостол правди і науки не прийшов до вас з ґузоватим києм, зводячи Котовича з Пеленським, Ільницького з Которовичем, Шереха з Державином, Косача з Грицаєм, а Бабія з Костецьким.

«Тому святкуймо не в старій розчині, ані в розчині злоби і лукавства, але в опрісноках чистоти і правди» (5. М. 16, 3), щоб, забувши вчорашнє наше таборове безобразіе, співали ми новими устами: «Бог предвічний народився.»

в. р. **Наум Трирозум**
міністр і претендент на прем'єра ПУД(зут)-у.

Постій, Свят-Вечір, 6. І. 1948.

Нова радість...

Нова радість стала,
Яка не бувала:
На чужині українців
Біда об'єднала.

Всі взялись за руки,
Тупнули обцасом . . .
Погодився «Кос» з «Лябором»
А «Неділя» з «Часом» . . .

Жити спільно взгоді
Всі заприсягнулись.
З'їли в ляґрі вассерзупку
Та й з нічим вернулись.

По таборах в карти
Паскаріє грають . . .
Чудо — диво з-за куртини
Люди повідають.

Люди повідають,
Хилять лоби гірко . . .
Із востока на Европу
Йде червона зірка.

Лине східня зірка,
Йде Іродіяда . . .
Зірвалися поліцисти
Й Таборова Рада . . .

Та й зжахнулись люди,
Що були в оґонку.
Погубили честерфільди,
Масло й самогонку . . .

Ой не вірте, люди,
В правду невидиму,
Але скоро поспішайте
Та й до Віфлеєму.

Йдіть до Віфлеєму,
Бо здійснилась мрія:
Народився у стаєнці
Там для нас Месія.

Як почули люди
Ту блаженну строфу,
Заповнили всі трамваї,
Ну, і пів бангофу.

Паскарі забрали
Злота пайку ласу,
А кемплідер взяв на плечі
Таборову касу . . .

Таборова Рада,
Знов для нацпотреби,
Порішила розділити
Магазин для себе.

Як почали їхать
До ясел Ісуса —
То один заїхав в Кубу,
А другий до USA . . .

— О, не гнівайсь, Христе,
Та й на тую зміну —
Ми себе самі спасаєм,
Ти спаси Вкраїну!

І питав Ісусик
Та й усі в стаєнці:
Як є в світі Україна,
Де ж є українці?

Теок

ТРЕТІЙ ЦАР

(Різдвяна леґенда)

Як лише показалась на небі віфлеємська зірка, — зібралися в своїх пишних теремах — хоромах два царі, та давай запечатані книги таємниці розкладати — читати, як їм Господнього Сина привітати.

Радили, радили, а вкінці каже перший:

— Не треба нам, брате, — каже перший — час марне витрачати, а чимскоріше б нам у Віфлеєм манджати та Месію вітати.

— Ходім! — каже другий. Ніч, слава Богу, довгенька — зайдем! Я взяв з собою миро, а ти візьми ливан та й ходім! Сніг вщух, місяць світить. Вйо! . . .

— Та ба! — відозвався на це старий — старовенний волхв. У книгах стоїть написано, що не два царі прийдуть до ясел Младенца, а три. Ніяк вам, царі, проти пророцтва божого ставати та вдвох вирушати. Мусите третього собі до пари шукати, щоб по писанію Месію привітати.

Зажурились царі, що бракує їм третього до пари, та думати довго не було часу.

Взяли на себе царі свої дорогоцінні шати, заклали на свої мудрі голови брилянтові корони, попращались з молодими жінками, з малими діточками та й вирушили в далекий світ, кажучи:

— По дорозі здиблемо третього царя і махнем утрійку.

Йшли вони йшли, йшли вони йшли аж у Землю Українську зайшли. Запах степ прив'ялими квітками, заморгав чорнозем вишневими садками, замаяли села білими хатками — рукавцями . . .

— Брате — озвавсь перший. Спитай-но людей, чи це, либонь, не буде тут Віфлеєм, бо землі такої пишно-запашної я зроду не видав, у снах не стрічав . . .

— Сливе ні! — каже другий. Зоря пливе понад нами все дальше. Віфлеєм мабуть далі буде. І йшли вони за зорею йшли, йшли вони йшли, і аж в палату українського царя зайшли.

Зраділи царі, що третього собі стрінули до пари і аж розцілувались з радости та утіхи.

НАШІ КОЛЯДНИКИ

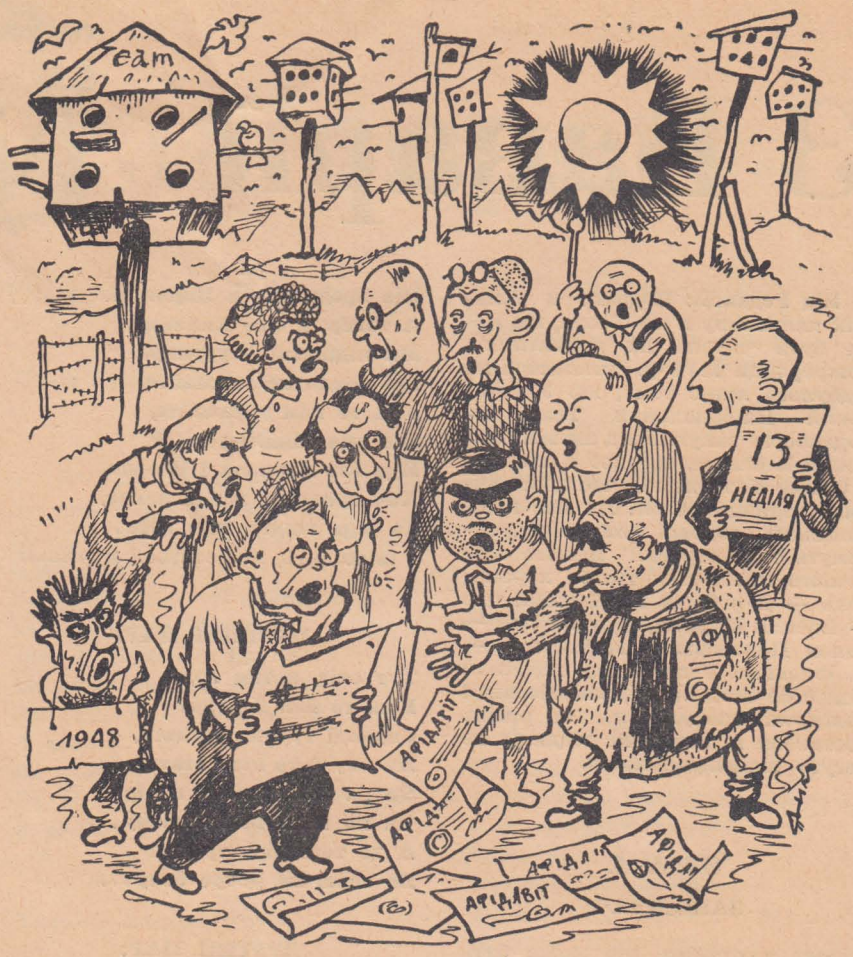

Возвеселімся всі купно нині,
Що з нас усякий по Діллінґені
Послідним віком став чоловіком . . .

Вислухав їх український цар, почухав потилицю раз, почухав другий, почухав третій, зівнув, а далі каже:

— Коби то знаття, що воно ніби й справді, як той казав, народилася на землі наша правда, то я, дайминато, радо б з вами пішов, а так-хто його знає . . .

На всякий випадок ви йдіть самі, а я вас подорозі дожену.

Посумніли царі на таку мову, та й пішли удвійку.

— Якось то буде! — на прощання докинув їм через ворота цар. Та в мене коняка добра, то хоч би і під самим Віфлеємом, а таки вас дожену.

Надраном обидва царі дійшли до Віфлеєму, дістали в нагороду від Месії силу приказувати й панувати та й підобід повернулись у свої краї, слав'ячи Господа.

А третій цар, спізнившись на три доби, не застав уже Божу Правду на світі в яслах.

І до нинішнього дня він блукає по всіх закутках землі і шукає Правду на світі . . .

Олег Стюарт

ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО РІЗДВА

засилаємо Всім нашим Читачкам, Читачам, Співробітникам, скритим Симпатикам і явним Ворогам найсердечніші бажання сили, охоти, відваги і шляхетного обов'язку героїчно перемогти всі дотеперішні перешкоди і з Божим благословенням вирівняти передплату.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ «КОМАРЯ»

З Баварії

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ
ЕМІГРАЦІЙНИЙ ВЕРТЕП

за зорею...

Від Редакції: Подаємо в уривках найновішу п'єсу Теока, що мала бути читана на драматичній конференції МУР-у. Читання її не відбулося лише тому, що Український Національний Театр на Юденберґу закупив від автора одинокий її еґземпляр, щоб її ставити в Сомме Казерне під час цьогорічних Різдвяних Свят. Як нас повідомляють, головні ролі виконуватимуть такі корифеї нашого сценічного мистецтва: Ангел хоронитель — Д-р Смук Р., Перший цар — Василь Мудрий, Другий цар — Зенон Пеленський, Третій цар — П. Феденко. Решту роль поділили між себе поплентачі, закулісовці і політичні спекулянти. За рівень постанови ні автор, ні редакція не несуть відповідальности.

ЯВА І.

ЗАПОВІДАЧ:

(Перед куртиною, що може бути й залізна)

Веселися, земна тваре,
Йдуть со дари тріє цари.
Полишили мури бурґу
Йдуть за зіркою з Авґсбурґу.
І для більшого ще гурту
Пастирів взяли з Франкфурту,
З Ельванґену, Ульму, Ляйму,
З Міттенвальду і Мангайму,
Із Фрайману і Швайнфурту,
З Берхтесґадену і Фюрту,
З Діллінґену, Вассербурґу,
І усіх з Ашаффенбурґу,
З бльоку А і Бе і Ве,
Хто їсть зупку і живе,
Щоб на чудо подивились,
І Месії поклонились,
Поклонились Правді зримій,
Що вродилась в Віфлеємі.
А тепер, в оцю хвилину,
Ми підносимо куртину.
Всі докладно уважайте,
І за те нам вибачайте,
Що оця мініятюрка
Йде без Барнича і П'юрка.
Хоч оркестри в нас немає,
Та біда щодня нам грає...

(виходить, підноситься куртина)

ПЕРШИЙ ЦАР:

Тут сніг, а там вода,
І як то йти й куда?
Справді трудно угадати,
На яку б то ногу стати,
Чи на ліву, чи на праву,
Чи по волі чи по праву...
А до того віру трачу,
Бо зорю не добре бачу...

ДРУГИЙ ЦАР:

Нам між Заходом і Остом,
Треба криво, треба й просто...
Без дебат і алегорій,
І ваканції калорій,
Дефініцій деклямацій,
І ментальности і рацій...
Пробуй ти додати віри,
Як мені народ не вірить.

ТРЕТІЙ ЦАР:

Йти в цю ніч — знадоба кату!
В нас колись, ще за царату,
Як творилася „Основа"
А я був в полку Орлова,
І в Полтаві і Таращі
Ще були дівчата кращі,
А вареники ґаздині
Смажили на солонині,
То повірте, це не фарса,
Всі чекали чуда з Марса.

ДРУГИЙ ЦАР:

Де профундіс секульорум,
Тут не мітинґ, ані форум...
Деструктивізм це хахлацький!

ТРЕТІЙ ЦАР (розгнівано):

О дивіться, що за хвацький!...
Ех, пани, пани...

(спльовує з досади)

ПЕРШИЙ ЦАР:

Спокійно!
Йдімо взгоді, фамілійно!...
Що скажуть оті, за нами?

ТРЕТІЙ ЦАР:

О, ніяк іти з панами!

ДРУГИЙ ЦАР:

Гарний твір ви — з кепським змістом!

ТРЕТІЙ ЦАР:

Не вродивсь я екстремістом.

ДРУГИЙ ЦАР:

Драгоманів з вас говорить!

ПЕРШИЙ ЦАР:

Я, хоч вийшов спільно з вами,
То не шлях мені з панами.
Зависокі в вас пороги,
І вертаюся з дороги...

ДРУГИЙ ЦАР:

Вдалий засіб пропаґанди...

Веселих, безтурботних і смішних Свят!!!

ПЕРШИЙ ЦАР (до третього):

Не робіть, Панасе, ґранди!

ТРЕТІЙ ЦАР (рішуче):

З ним не хочу, хай пробачить,
Навіть в раю Бога бачить!
Скрізь я маю власну мірку —
І в його не вірю зірку.

ЯВА ІІ.

ПЕРШИЙ ПАСТИР (розлючено):

Наші князі і владики,
Що за свари, що за крики?
Як ізвів вас клятий демон,
То без вас самі підемо!

ДРУГИЙ ПАСТИР:

Скоро ви є люди чести,
То ведіт, люб дайте вести.
Бо як ні, ніхто не просить,
Атаманів є в нас досить.

ТРЕТІЙ ПАСТИР:

Вірте зірці, вірте Бозі,
Не ставайте у дорозі.
Зірка клониться вже низько,
Віфлеєм, їйбо, що близько...

ДРУГИЙ ПАСТИР:

Альбо згода, альбо война!...

ЧЕТВЕРТИЙ ПАСТИР:

Гляньте, йде знайомий Йойна.
Він, хоч серце має враже,
Путь счастлівий нам покаже...

ТРЕТІЙ ЦАР:

Щоб за чуби нам не братись,
Раджу всім домів вертатись.
Йти із цим (показує на другого царя)
— наскрізь пропаще.
Наша зірка не зійшла ще.

ЯВА ІІІ.

ЙОЙНА (входить з козою):

ут вам морнінґ, ґутен туґ,
Нєх , печи ма вас Буґ.
Прі звєзде соединяйтесь,
В жизні только єй кланяйтесь,
Бо оновиться земля —
Лиш при зірці із Кремля!
Не кажу вам це на міґи,
Що ґерманські ви є шпіґи,
А річево і без шалу:
Ви раби є капіталу.
По странам врагоф не шляйтесь,
В родний Віфлеєм вертайтесь!

ДРУГИЙ ЦАР (люто):

Замовчи, колоно п'ята!

ПЕРШИЙ ЦАР:

Вся Европа, кров'ю злята,
Правду бачить лиш едину
В Тім, що сяє з Віфлеєму.

АНГЕЛ (з'являється):

Я є ангел хоронитель
І від підшептів спаситель.
(показує на Йойну):
Він слуга є комінформу
І сповняє власну норму,
Ви не слухайте нікого,
І хоч зле вам і убого,
За зорею йдіть безстриму
До своєго Віфлеєму.
А на всі ворожі сіти,
Ось вам всім афідавіти.

ДРУГИЙ ПАСТИР:

Щоб співати пісню гойну,
Атомбомбу кинь на Йойну!

ЙОЙНА (рішуче):

Ви нацисти! Тое, ето...
Я на це голошу вето!

АНГЕЛ:

Щоб раділи всі діпісти,
Заберіть його, емпісти!

(Емпі з'являються і забирають Йойну)

Биті ви одним обухом,
Поєднайтесь спільним духом,
І за світлости звіздою
Йдіть громадою одною.
Чи Зенон ти, чи Панас, —
То для всіх найвищий час
За свою велику мрію,
Понехать отаманію!
Кепська в вас усіх мета
До Спасителя Христа,
Бо ведуть лиш до Дитинки
Спільні мрії, спільні вчинки.
На коліна всі клякайте,
І поклін Христу віддайте,
Хто чим коле людям спини,
То вкінці від того й гине.

(Всі клякають і співають)

Небо і земля (2 р.) **нині торжествують.**
Що у Канаді (2 р.) **вже шифи шикують...**
Спакуєм шмаття, поїдем, браття,
Збудемося біса, поїдем до ліса,
Де долярами годують.

УВЕСЬ СВІТ КОЛЯДУЄ..

УКРАЇНА:

Ой, видить Бог, видить Творець,
Що ввесь світ погибає...

СОВ. СОЮЗ:

Ірод зло промишляє,
Всіх до себе скликає...

ПОЛЬЩА:

На небі зірка ясна засяла
І красним світлом сіяє,
Хвиля спасення нам завітала...

ФРАНЦІЯ:

Іншим путем повернулись,
Погану, безстидну,
Безбожну Іроду
Не повинулись.

БІЛОРУСЬ:

Ти, Йосипе, не смутися,
Веселіе днесь родися,
Цей плід тобі буде в радість,
І в веселіе, і в сладість,
Од нині (2) до віка.

АМЕРИКА:

— „Іншим путем ідіте,
До Ірода не йдіте!"

ІТАЛІЯ:

Іде звізда чудна
З востока на полудне.
На ввесь світ сіяє,
Трьом царям путь являє.

АНГЛІЯ:

Всі утішайтесь
Не землі гойно,
Хвалу віддайте
Йому пристойно
Пожаданому,
З неба даному,
Который ввесь світ
Одкупив.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА:

Пастир убогий несе, що може,
Щоб обдарити „Дитятко Боже".

МАДЯРЩИНА:

Для спасення і на славу
Пастиріє клонять главу.

РУМУНІЯ:

Даруй літа щасливії,
Цього дома господарю!

НІМЕЧЧИНА:

Но дар ціннішій несем вім мира:
Це віра в масло і любов щира.

АВСТРІЯ:

Ісусе любий, ми не багаті,
Золота дарів не можем дати...

ПАЛЕСТИНА:

Не плач, Рахиле,
Глянь діти твої
Не умирають а оживають.

ЧЛЕНИ ОН: «Чудо, чудо повідають . . .»

З Переселенчого фронту

Мимо всього виїжджаємо...

(Телефоном від власного кореспондента з Авґсбурґу)

Пленум Переселенчої Ради ЦПУЕ на своєму останньому однотижневому засіданню, після довгих і вичерпуючих дебат, ухвалив для пожвавлення переселенчого руху української еміґрації оголосити

першу еміґраційну п'ятилітку
(в скороченню ПЕП-а).

Для якнайшвидчого й якнайдоцільнішого переведення пляну п'ятилітки створено 10 комісій, а саме: географічну, економічну, етимологічну, антропологічну, астрономічну, медичну, механічну, дискусійну, резолюційну і експедиційну, та цілу низку підкомісій, відділів і підвідділів.

Плян передбачає:

В першому році:

закінчити студії географічного положення, клімату, фльори і фавни намічених переселенчих країн.

В другому році:

закінчити етнографічні студії про заокеанські народи, їхні звичаї і обичаї, обнюхати психіку їхніх урядів та збагнути наставлення всіх тамошніх компетентних чинників до евент. переселення до них українських ДП.

В третьому році:

нав'язати безпосередньо листовні, телеграфічні, телефонічні й радіові зв'язки з тамошніми компетентними чинниками.

В четвертому році:

закінчити всенародні лікарські оглядини всіх ДП, їхне фотографування й рентґенування, виготовлення остаточних списків тих, що схочуть і ще зможуть переселюватися та виготовлення всяких діяграм і картограм фахів, здібностей і інших властивостей ДП.

В п'ятому році:

зголошення «хто куди», проходження скринінґів, швидке вивчення відповідних чужих мов, пакування і висилка перших пробних еміґраційних еміґрантів делеґатів в різні намічені переселенчі країни.

З огляду на те, що теперішній малий апарат Переселенчої Ради ніяк не вистачив би на виконання цього великого завдання в наміченому часі, — ухвалено притягнути до праці й співпраці всіх професорів наших п'ятьох високих шкіл і обидвох академій наук та цілий ряд еміґраційних і іміґраційних фахівців і спеціялістів, (яких точне число стане відомим після закінчення п'ятилітки).

Додатковою резолюцією пленуму рішено (мимо іронічно-злобних замітів випадково-присутнього керманича фінансового відділу ЦПУЕ) просити Президію ЦПУЕ уділити на кошти виконання плану ПЕП-и 500.000 РМ. (словами: пів мільйона марок), що є смішно малою сумою в пропорції до користи для української еміґрації, а тим самим і цілої нації, з цього дійсно ґрандіозного і епохального пляну.

Автор цього геніяльного проєкту, який, як відомо, був не лише формальним головою, але дійсним «спірітус мовенс» цілої величезної дотеперішньої праці Переселенчої Ради, і який, як відомо, був досі автором вже неодного такого реального і дійсно далекосяглого пляну — передбачає, що при відповідній фінансовій помочі ЦПУЕ, кальорійно-вітаміновій підтримці ІРО, пропаґандивно-моральній підтримці всієї нашої ліцензіованої і неліцензіованої преси та дисци-

БАЖАННЯ

Полоненим в Англії, Шахтарям у Бельгії, Франції, Голляндії й інших підземеллях і всім Трудовикам Заокеаном святкового гумору й радости бажає вічноусміхнений „Комар".

—o—

Корифеїв і Любителів українського гумору і сатири, без огляду на всяке але, запрошує з Новим Роком до спільної трапези в „Комарі" — Редколеґія.

—o—

Солодкої, як життя, кутті бажає своїм відомим ворогам і невідомим приятелям — ТЕОК.

Двом **Чорним** бажає конкретних успіхів у неконкретних думках — один **Білий.**

МИМО ВСЬОГО ВИЇЖДЖАЄМО...

(Докінчення з 6-ої ст.)

плінованої постави всіх найширших кругів нашого діпівського громадянства, буде можна намічений п'ятирічний плян виконати вже за чотири і пів року, так що збуваючих пів року буде можна ужити на короткотермінові відпустки, поправу здоров'я, лікування нервів і реконструкції умів всіх перепрацьованих працівників ПЕП-и так, щоб з початком 1953 року могли вони ще з більшою енергією кинутися на виконання пляну чергової другої української еміґраційно-іміґраційної п'ятилітки...

Петро Контрапункт

РІЗДВЯНІ ДАРУНКИ

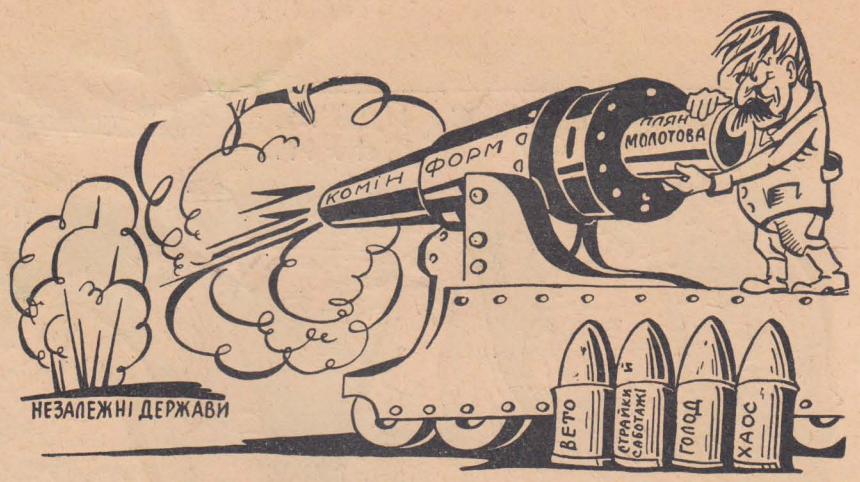

Чим хата багата, тим рада

СВІТ КОЛЯДУЄ

⁜

АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ:

Глянь оком щирим,
О Божий Сину,
На нашу землю,
На Україну.

ПРИБАЛТІЙСЬКІ ДЕРЖАВИ:

О, згляньсь, Боже, любий наш Христе,
Хочуть нас сили ада загризти.

ГРЕЦІЯ:

Ірод вельми засмутився,
Що Син Божий народився.

ЮҐОСЛАВІЯ:

Пастирі служать (2)
Своєму королю.
І у вертепі (2)
Творять його волю.

БОЛҐАРІЯ:

Ірод діти убиває,
І об камінь розбиває,
Гострим мечем розсікає,
Кров невинну проливає.

ДШІ:

Будем Тя просити,
Будем Тя молити,
Дарувать нам в Твоїм царстві
По вік віков жити.

ПЕРЕСЕЛЕНЧА РАДА:

Скажи, Правосуде,
Де то хто з нас буде?

ВІН ПІЗНІШЕ ПІЗНАВ.

— Я пізнав свою жінку, як мав 20 літ, а ви свою коли?

— Я свою тоді, як оженився.

⁜

НА МЕДИЧНИЙ ІСПИТ.

— А що кандидат зробить, якщо схоче, щоб пацієнт сильно спотився?

— Пришлю його до пана професора на іспит...

⁜

КОЛИ ДУМАЄ:

Коли думає ваша дочка виходити заміж?

Думає вдень і вночі.

⁜

ТО ПРАВДА.

— Чому кажете, пане професоре, що жінки мають ветеринарні здібності?

— Бо вже не одного осла жінка вилікувала!

СВЯТА ЗА 10 МАРОК

Брак куті, афідавіту чи багатої тітки в Канаді може Вам простити набутий «КОМАР», але аж ніяк не простить Вам Ваша вроджена туга за чимсь гарним, коли Ви святкуватимете цьогорічні Свята без пробоєвої книжки нашого видання, гарно оформленої нашими найкращими мистцями на скитальщині

Карикатури з літератури

пера ТЕОКА

Закупивши її, матимете за одиноких 10 марок веселі і щасливі Свята від Різдва до Богоявлення, від Богоявлення до Воскресення, від Воскресення на многі літа, доки Вам Панбіг назначив віка.

Спішіться, наклад на вичерпанні!

АДМІНІСТРАЦІЯ

„КОМАР" (Їжак)

Двотижневик сатири і гумору.

Ціна числа — 2 нім. марки.

Вид. Спілка „Скоморох".

Редаґує: Колеґія.

Authorised by EUCOM Hq. Civil Affairs Division 14. July 1947. Authorisation AG. 383. 7., GEC-AGO. Editor J. Lycholit. Druck: N/0379

Редакція і Адміністрація:

„The Hedgehog", München 8, Rosenheimerstrasse 46a, кімн. 114.

ТРІЄ ЦАРІЄ ЙДУТЬ СО ДАРИ...
СТРАЙКИ
ВЕТО
ПЛЯН МАРШАЛА
ЙОСИП СТАРЕНЬКИЙ КОЛИШЕ ДИТЯТКО...
КОМІНФОРМ
ЛИКУЙ АДАМЕ...
АФІДАВІТ
ПАСТИРІЄ ГРАЮТЬ...
ти фашист
СУЖ
ти соціяліст
АНГЕЛ ІМ СЯ ОБ'ЯВИВ...
КОМАР
УСЕ ЩО МАЛИ РАДО ВІДДАЛИ...
БАЛКАНИ
АВСТРІЯ
ЗАСТЕЛЯЙТЕ СТОЛИ ТАЙ КИЛИМАМИ...
СКРІНІНГ
АНКЕТА
ВСЕЛЕННАЯ ВЕСЕЛИСЯ!
ЧАСОПИСИ
КОМАР
СВІЖИЙ ЗІЖАЧЕНИЙ КОМАР!